

บทวิเคราะห์ผลกระทบของประเทศไทยในการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้  
การติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศ

การที่ประเทศไทยควรจะเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศหรือไม่นั้น นอกจากจะนำอนุสัญญาฉบับนี้ไปเปรียบเทียบกับพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544 เพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นจากการติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศตามที่กล่าวมาในบทที่ 3 แล้ว ผู้ศึกษายังได้พิจารณาถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศด้วย

โดยแยกพิจารณาเป็น 2 ประการ คือ ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับกฎหมายภายในประเทศ คือ พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544 และผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการขยายขอบเขตการบังคับใช้อนุสัญญานี้ให้รวมไปถึงอนุสัญญาอื่นๆ ที่กำหนดไว้ในมาตรา 20 วรรคแรก ในประเด็นที่เกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในรูปแบบของสัญญานั้น ซึ่งแยกพิจารณาได้ดังนี้

1 ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544

การที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศจะมีพันธกรณีที่ประเทศไทยต้องผูกพันคือการปรับปรุงแก้ไข พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544 ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติในอนุสัญญาฉบับดังกล่าว อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศมีวัตถุประสงค์และโครงสร้างหลักคล้ายคลึงกับพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544 เช่น หลักเรื่องการรับรองสถานะทางกฎหมายของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ หลักการกำจัดอุปสรรคทางกฎหมายที่เกิดขึ้นจากการทำธุรกรรมทางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์โดยการรับรองสถานะ

ทางกฎหมายของข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ให้มีความเท่าเทียมกับการติดต่อสื่อสารที่อยู่ในรูปกระดาษ รวมถึงรับรองสถานะทางกฎหมายข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ในรูปแบบอื่นๆ และหลักเสรีภาพของคู่สัญญา เป็นต้น ส่วนหลักเกณฑ์ที่อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศเพิ่มเติมเข้ามา เช่น การใช้ระบบข้อมูลอัตโนมัติ คำเชื่อเชิญให้ทำข้อเสนอ และเวลาในการส่งและการรับการติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น เป็นการปรับปรุงหลักการในอนุสัญญาดังกล่าวให้มีความรัดกุมและเหมาะสมมากยิ่งขึ้น จากประสบการณ์ในการนำกฎหมายแม่แบบไปใช้ในทางปฏิบัติเป็นระยะเวลาประมาณหนึ่งทศวรรษ

## 2 ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการขยายขอบเขตการบังคับใช้อนุสัญญานี้ให้รวมไปถึงอนุสัญญาอื่นๆ ที่กำหนดไว้ในมาตรา 20 วรรคแรก

พันธกรณีของประเทศไทยจากการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศประการถัดมาคือ พันธกรณีที่ประเทศไทยที่เกิดขึ้นตามอนุสัญญาดังกล่าว อันเนื่องมาจาก อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ มาตรา 20 วรรคแรก ได้กำหนดให้นำบทบัญญัติของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ไปใช้บังคับกับการติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในส่วนที่เกี่ยวกับการทำหรือปฏิบัติตามสัญญาที่อนุสัญญาดังกล่าวฉบับอื่นๆ รวม 6 ฉบับ ได้แก่

- อนุสัญญาว่าด้วยการยอมรับและบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศ (กรุงนิวออร์ค 10 มิถุนายน ค.ศ. 1958)
- อนุสัญญาว่าด้วยอายุความของสัญญาซื้อขายสินค้าระหว่างประเทศ (กรุงนิวออร์ค 14 มิถุนายน ค.ศ. 1974) และพิธีสารแก้ไข (ปฏิญญาของอนุสัญญาดังกล่าว) (11 เมษายน ค.ศ. 1980)
- อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสัญญาซื้อขายสินค้าระหว่างประเทศ (กรุงเวียนนา 11 เมษายน ค.ศ. 1980)
- อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยความรับผิดชอบของผู้ประกอบการทำขนส่งในการค้าระหว่างประเทศ (กรุงเวียนนา 19 เมษายน ค.ศ. 1991)

- อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการค้าประกันอิสระและสแตนด์บายเลตเตอร์ออฟเครดิต (กรณียอร์ค 11 ธันวาคม ค.ศ. 1995)

- อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการโอนสิทธิเรียกร้องในการค้าระหว่างประเทศ (กรณียอร์ค 12 ธันวาคม ค.ศ. 2001)

อย่างไรก็ตาม มาตรา 20 วรรคสี่ บัญญัติเพิ่มเติมว่าประเทศใดๆ อาจมีคำประกาศว่าจะไม่นำบทบัญญัติของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในส่วนที่เกี่ยวกับการทำหรือปฏิบัติตามสัญญาซึ่งอนุสัญญา สนธิสัญญา หรือข้อตกลงระหว่างประเทศใดๆ ที่ได้ระบุไว้ในคำประกาศของประเทศนั้นมาใช้บังคับก็ได้

ก. ผลกระทบของการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศต่ออนุสัญญาว่าด้วยการยอมรับและบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศ

เนื่องจากมาตรา 2 และ มาตรา 5 ของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศต่ออนุสัญญาว่าด้วยการยอมรับและบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศ<sup>1</sup> กำหนดให้รัฐแต่ละรัฐจะยอมรับสัญญาที่สร้างขึ้นเป็นหนังสือ ซึ่งตามสัญญาดังกล่าวคู่สัญญาตกลงมอบข้อพิพาทให้อนุญาโตตุลาการทำการระงับข้อพิพาท นอกจากนี้สัญญาที่ทำเป็นหนังสืออาจมีในการพิจารณาถึงผลกระทบที่จะมีต่ออนุสัญญาว่าด้วยการยอมรับและบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศนี้ จะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรก คือ ส่วนที่เกี่ยวกับการบังคับตามข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการ (Arbitration agreement) และส่วนที่สอง คือ ส่วนที่เกี่ยวกับการบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศ (Foreign arbitral awards)

1) ผลกระทบต่อการบังคับตามข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการ

(1) ผลกระทบต่อหลักฐานเป็นหนังสือของสัญญาอนุญาโตตุลาการ

อนุสัญญาว่าด้วยการยอมรับและบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศกำหนดให้ประเทศภาคีต้องบังคับการให้เป็นไปตามข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการที่คู่สัญญาทำขึ้น แต่ทั้งนี้ข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการที่ต้องการจะได้รับสิทธินั้น อนุสัญญา

<sup>1</sup> รายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหาของกฎหมายดังกล่าวสามารถเข้าชมได้ใน

กำหนดให้ต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือ และต้องลงลายมือชื่อของคู่สัญญาหรือปรากฏในเอกสารโต้ตอบทางจดหมายหรือโทรเลข อย่างไรก็ตาม ลักษณะของหลักฐานเป็นหนังสือเป็นเพียงตัวอย่างเท่านั้น อนุสัญญาไม่ได้จำกัดและบังคับให้ต้องทำเฉพาะรูปแบบที่กล่าวถึงเท่านั้น เนื่องจากในอนุสัญญาใช้คำว่า “รวมถึง” (include) ประกอบกับแนวทางการตีความของคณะกรรมการกฎหมายการค้าระหว่างประเทศ (UNCITRAL) ให้ตีความอนุสัญญาส่วนนี้อย่างกว้างเพื่อให้มีผลใช้บังคับให้มากที่สุดและคำนึงถึงพัฒนาการในกฎหมายระหว่างประเทศ เช่น กฎหมายแม่แบบว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ กฎหมายแม่แบบว่าด้วยลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ และอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศ ดังนั้น หากการติดต่อทำธุรกรรมระหว่างประเทศใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ และในเนื้อหาของสัญญาที่ทำขึ้นนั้นมีการกำหนดข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการไว้ด้วย ก็จะมีผลให้ข้อสัญญานั้นได้รับประโยชน์จากการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศ

จากที่กล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า การเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศ ไม่ได้ส่งผลกระทบให้พันธกรณีที่ประเทศไทยมีอยู่ตามอนุสัญญานิวยอร์กเปลี่ยนแปลงมากนัก เนื่องจากอนุสัญญานิวยอร์กมีช่องทางให้สามารถตีความเพื่อรองรับการติดต่อสื่อสารและข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้อยู่แล้ว ดังนั้นการเข้าเป็นภาคีจึงเป็นเพียงการทำให้พันธกรณีของประเทศไทยในการบังคับตามข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการที่ทำด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์มีความชัดเจนและแน่นอนมากขึ้นเท่านั้น

## (2) ผลกระทบต่อการลงลายมือชื่อในสัญญาอนุญาโตตุลาการ

ดังที่กล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าการทำหลักฐานเป็นหนังสือของสัญญาอนุญาโตตุลาการเปิดช่องให้คู่สัญญามีอิสระมาก เช่น หลักฐานที่ปรากฏในโทรเลขซึ่งตามปกติย่อมไม่มีลายมือชื่อของคู่สัญญาก็ยังสามารถถือเป็นหลักฐานเป็นหนังสือของสัญญาอนุญาโตตุลาการได้ ดังนั้น การที่อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการลงลายมือชื่อในกรณีที่มีการติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ ทำให้การทำข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์มีความชัดเจนมากขึ้น กล่าวได้ว่า อนุสัญญานี้เป็นส่วนเพิ่มเติมทำให้การบังคับข้อสัญญาว่าด้วยการยอมรับและบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนมากขึ้น และพันธกรณีของอนุสัญญาทั้งสองฉบับในส่วนนี้ก็ไม่มีความขัดแย้งกันแต่อย่างใด

## 2) ผลกระทบต่อการบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศ

### (1) ผลกระทบต่อหลักฐานที่ต้องยื่นประกอบคำร้องขอให้บังคับตามคำชี้ขาด

เมื่ออนุญาโตตุลาการมีคำชี้ขาด การร้องขอต่อศาลเพื่อให้บังคับตามคำชี้ขาดนั้น คู่พิพาทต้องแสดงเอกสารดังต่อไปนี้ต่อศาล (ก) ต้นฉบับคำชี้ขาดที่ได้ตรวจพิสูจน์ หรือสำเนาที่ได้รับรองแล้ว และ(ข) ต้นฉบับของสัญญาอนุญาโตตุลาการ หรือสำเนาของสัญญานั้นที่ได้รับรองแล้ว ดังนั้นในกรณีที่ข้อสัญญาดังกล่าวได้ทำขึ้นด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่าในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ต้องนำ “ต้นฉบับ (original)” มาแสดง คู่สัญญาอาจนำการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์มาแสดงได้เนื่องจากอนุสัญญาให้การรับรองว่าการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวถือเป็นต้นฉบับหากการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์นั้นมีความครบถ้วน สมบูรณ์และสามารถนำมาแสดงแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องได้ ดังนั้น การเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศจึงไม่เป็นการขัดแย้งกับพันธกรณีตามอนุสัญญานิวยอร์กในส่วนที่เกี่ยวกับการนำต้นฉบับเอกสารมาแสดง และยังเป็นการเสริมให้หลักเกณฑ์ในการบังคับใช้อุสัญญานิวยอร์กในส่วนนี้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น

### (2) ผลกระทบต่อสถานที่ทำคำชี้ขาด

ในกรณีปกติ เมื่อคณะอนุญาโตตุลาการประชุมปรึกษาเพื่อทำคำชี้ขาดและยกร่างคำชี้ขาดเสร็จแล้ว ก็จะลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน แต่หากคณะอนุญาโตตุลาการอยู่ประเทศต่างกัน ก็อาจเกิดกรณีที่ว่าคณะอนุญาโตตุลาการทำคำชี้ขาดด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์และส่งคำชี้ขาดในรูปแบบดังกล่าวไปให้คณะลงลายมือชื่อเป็นหลักฐาน ดังนั้น หากมีการทำคำชี้ขาดด้วยวิธีการดังกล่าวนี้ และในข้อสัญญาไม่ได้มีการกำหนดสถานที่ดำเนินกระบวนการพิจารณาชั้นอนุญาโตตุลาการไว้อย่างชัดเจนแล้ว อาจเกิดข้อพิพาทว่าคำชี้ขาดนั้นทำขึ้นที่ประเทศใด ซึ่งหากพิจารณาตามหลักเกณฑ์ที่อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศกำหนดแล้ว คงจะต้องพิจารณาจากขณะที่ลงลายมือชื่อของอนุญาโตตุลาการครบถ้วน ส่วนการส่งหรือแจ้งคำชี้ขาดไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องนั้นเป็นอีกขั้นตอนหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องการมีผลผูกพันคู่พิพาท

กล่าวโดยสรุป

จากที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าพันธกรณีตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศไม่ได้ขัดหรือแย้งกับพันธกรณีที่

มีอยู่ตามอนุสัญญาว่าด้วยการยอมรับและบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศ หากแต่ได้ทำหน้าที่เป็นส่วนเสริมให้ข้อความในอนุสัญญาว่าด้วยการยอมรับและบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศซึ่งสามารถตีความให้รวมถึงการนำการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการทำสัญญาอนุญาโตตุลาการได้อยู่แล้วให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ทั้งยังสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ที่ประสงค์จะทำสัญญาด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์

ทั้งนี้ การเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศ นอกจากจะเป็นส่วนเสริมให้กับอนุสัญญานิวออร์ก ดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังไม่เป็นการขัดหรือแย้งกับกฎหมายภายในของไทยในส่วนที่เกี่ยวข้องนี้ด้วย เนื่องจากกฎหมายภายในของประเทศไทยไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการทำสัญญาอนุญาโตตุลาการไว้โดยเฉพาะ และบทบัญญัติในกฎหมายภายในของประเทศไทยเองก็มีถ้อยคำที่รองรับต่อการนำวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์มาใช้กับสัญญาอนุญาโตตุลาการได้อยู่แล้ว

ดังนั้น การเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศจึงไม่ก่อให้เกิดผลกระทบที่มีนัยสำคัญต่อพันธกรณีของประเทศไทยตามอนุสัญญาว่าด้วยการยอมรับและบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศและไม่จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงกฎหมายภายใน ในส่วนที่เกี่ยวกับสัญญาอนุญาโตตุลาการแต่อย่างใด

ข ผลกระทบของการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศต่ออนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสัญญาซื้อขายสินค้าระหว่างประเทศ

ตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสัญญาซื้อขายสินค้าระหว่างประเทศ มาตรา 11 กำหนดให้สัญญาซื้อขายสินค้าระหว่างประเทศไม่ต้องตกอยู่ภายใต้แบบเป็นหนังสือ และสามารถนำสืบโดยใช้พยานหลักฐานต่างๆ รวมถึงพยานบุคคลให้เห็นถึงสัญญาดังกล่าวได้ แต่เมื่อพิจารณาประกอบมาตรา 13 ซึ่งกำหนดคำว่า “เป็นหนังสือ” ให้รวมถึงโทรเลข และโทรสารด้วย คำถามที่อาจเกิดขึ้น คือ การติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ อาจจัดอยู่ในรูปของคำว่า “เป็นหนังสือ” ได้หรือไม่ เช่น การใช้อีเมลล์ การติดต่อผ่านทางเว็บไซต์ หรือระบบอีดีไอ (EDI) เป็นต้น การติดต่อสื่อสารเหล่านี้สามารถพิจารณาว่าเป็นหนังสือตามความหมายของอนุสัญญานี้หรือไม่ โดยในเรื่องนี้ทางคณะที่ปรึกษาของอนุสัญญาได้ทำความเห็นเสนอแนะว่า ให้รวมถึงการติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ใดๆ ที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ในรูปแบบที่มองเห็นหรือสังเกตเห็นได้ กล่าวคือ

สามารถเรียกกลับมาดูใหม่ได้ อย่างไรก็ตาม ความเห็นข้างต้นไม่ได้บังคับผูกพันศาลในแต่ละประเทศให้ต้องตัดสินพิจารณาการติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นไปตามนี้

บทบัญญัติของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสัญญาซื้อขายสินค้าระหว่างประเทศ มีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องระหว่างคู่สัญญาอยู่หลายส่วน ไม่ว่าจะเป็นในลักษณะของการทำคำเสนอ คำสนอง คำบอกกล่าว หรือการแจ้งต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้วยวาจา หรือเป็นลายลักษณ์อักษร ดังนั้น หากนำการติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการติดต่อสื่อสารเหล่านั้น อาจก่อให้เกิดคำถามเกี่ยวกับความสมบูรณ์ของการแสดงเจตนาขึ้น เป็นต้นว่า เรื่องการแจ้งหรือการบอกกล่าวนั้น เมื่อไหร่คือเวลาที่มีการติดต่อสื่อสารนั้นไปถึง และที่ไหนคือสถานที่ที่มีการติดต่อสื่อสารนั้นๆ เดินทางไปถึง และกรณีคำว่า “คำเสนอด้วยวาจา” ซึ่งจะต้องสนองรับในทันที ดังนั้นหากเป็นการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์นั้นใช้แทนได้หรือไม่ เช่น หากคู่สัญญาอยู่คนละประเทศแต่ทำการส่งข้อความเสียงสวดศุภคฤๆได้ตอบกันทางอินเทอร์เน็ต หรือการพิมพ์ข้อความโต้ตอบกันทางห้องสนทนาในอินเทอร์เน็ต จะถือเป็นคำเสนอด้วยวาจาอันต้องสนองรับทันทีหรือไม่

อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญา ระหว่างประเทศจึงเข้ามามีบทบาทช่วยเสริมในประเด็นเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาซื้อขายสินค้าระหว่างประเทศอยู่ค่อนข้างมาก เนื่องจากอนุสัญญาดังกล่าวเข้ามาเติมเต็มช่องว่างในคำถามที่อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสัญญาซื้อขายสินค้าระหว่างประเทศได้ทิ้งไว้ เช่น ในเรื่องเวลาและสถานที่ในการส่งและการรับด้วยวิธีการติดต่อสื่อสาร ซึ่งเป็นการตอบคำถามที่เกิดขึ้นจากอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสัญญาซื้อขายสินค้าระหว่างประเทศที่ว่า การแสดงเจตนาเสนอหรือสนองนั้นไปถึงเมื่อไร และสถานที่ใดจะถือว่าเป็นสถานที่รับ การแสดงเจตนาขึ้น นอกจากนี้ อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ กำหนดยอมรับการติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ คือ ตามมาตรา 11 กำหนดรองรับต่อการเสนอขายสินค้าผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือการเสนอโดยใช้โปรแกรมโต้ตอบอัตโนมัติโดยอนุสัญญากำหนดให้มีฐานะเป็นการเชื่อเชิญให้ทำคำเสนอ ซึ่งในส่วนนี้เป็นการรองรับต่อระบบการซื้อขายสินค้าผ่านทางอินเทอร์เน็ตและผ่านทางโปรแกรมอัตโนมัติได้เป็นอย่างดี

กล่าวโดยสรุป

หากนำอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญา ระหว่างประเทศมาใช้ควบคู่กับสัญญาซื้อขายสินค้าระหว่างประเทศ จะช่วยทำให้เกิดความชัดเจนในประเด็นเรื่องการติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ ทำให้การแสดงเจตนาต่างๆ หรือการ

บอกกล่าวต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสัญญาซื้อขายสินค้าระหว่างประเทศสามารถดำเนินต่อไปได้และไม่เสียไปเพียงเพราะเป็นการแสดงเจตนาหรือการบอกกล่าวโดยวิธีการติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์

ค ผลกระทบของการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยความรับผิดชอบของผู้ประกอบการทำขนส่งสินค้าในการค้าระหว่างประเทศ

การติดต่อสื่อสาร<sup>2</sup>ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการทำหรือปฏิบัติตามสัญญาที่อยู่ในความหมายและขอบเขตของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยความรับผิดชอบของผู้ประกอบการทำขนส่งสินค้าในการค้าระหว่างประเทศ ที่อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศอาจใช้บังคับนั้น จะเป็นในส่วนของการออกเอกสารรับรองการได้รับสินค้า อย่างไรก็ตาม อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศจะมีผลใช้บังคับเฉพาะในกรณีที่เอกสารดังกล่าวเป็นเพียงเอกสารการรับรองการได้รับสินค้าโดยผู้ประกอบการขนส่งสินค้าเท่านั้น แต่หากเป็นเอกสารที่ออกเพื่อให้สิทธิแก่ผู้ที่ได้รับเอกสารนั้นในการได้รับมอบสินค้าจากผู้ประกอบการก็จะมีผลใช้บังคับเนื่องจากมาตรา 2 ของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศได้ระบุยกเว้นการมีผลบังคับใช้กับเอกสารใดๆ ที่ให้สิทธิแก่ผู้ถือในการได้รับมอบสินค้าหรือได้รับการชำระเงิน นอกจากนี้ อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศยังอาจบังคับใช้กับการให้คำบอกกล่าวเกี่ยวกับเอกสารสูญหาย ความเสียหายหรือความล่าช้าที่เกิดขึ้นแก่สินค้าตามมาตรา 11 ของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยความรับผิดชอบของผู้ประกอบการทำขนส่งสินค้าในการค้าระหว่างประเทศ หากคำบอกกล่าวนั้นได้กระทำในรูปแบบการติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์

---

<sup>2</sup> UECICU, Article 4 Definitions: For the purposes of this Convention:

(a) “Communication” means any statement, declaration, demand, notice or request, including an offer and the acceptance of an offer, that the parties are required to make or choose to make in connection with the formation or performance of a contract;..

### กล่าวโดยสรุป

อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญา ระหว่างประเทศจะมีผลผูกพันขยายรวมไปถึงอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยความรับผิดชอบของ ผู้ประกอบการทำขนส่งสินค้าในการค้าระหว่างประเทศเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการออกเอกสาร รับรองการได้รับสินค้า หรือการให้คำบอกกล่าวหรือคำร้องขอทางอิเล็กทรอนิกส์เท่านั้น นอกจากนี้ อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่าง ประเทศ ยังเพิ่มเติมในรายละเอียดเพื่อให้เกิดความชัดเจน เช่น อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วย ความรับผิดชอบของผู้ประกอบการทำขนส่งสินค้าในการค้าระหว่างประเทศ ได้บัญญัติเรื่องการ ติดต่อสื่อสารระหว่างคู่สัญญาต้องทำในรูปแบบที่จัดให้มีการบันทึกข้อมูล แต่ไม่ได้กำหนดไว้ ชัดเจนว่าต้องทำในรูปกระดาษหรือไม่ หากมีการทำในเอกสารในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ก็จะไม่ถูก ปฏิเสธการมีผลบังคับของเอกสารดังกล่าวเพียงเพราะอยู่ในรูปแบบของการติดต่อสื่อสารทาง อิเล็กทรอนิกส์ ตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ใน สัญญาระหว่างประเทศ หรือกรณีที่อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยความรับผิดชอบของ ผู้ประกอบการทำขนส่งสินค้าในการค้าระหว่างประเทศ มิได้กำหนดเรื่องเวลาที่ถือว่าการ ติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ถูกส่งออกและได้รับไว้ หากนำอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วย การใช้การติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศก็จะสร้างความชัดเจนในเรื่อง ดังกล่าวมากขึ้น

### ข้อสังเกตเกี่ยวกับความแตกต่างกันในประเด็นเกี่ยวกับสถานประกอบการ

เรื่องสถานประกอบการนั้น มาตรา 2 ของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยความ รับผิดชอบของผู้ประกอบการทำขนส่งสินค้าในการค้าระหว่างประเทศ ให้ถือว่าสถานประกอบการ คือ ที่ซึ่งมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดมากที่สุดกับบริการที่เกี่ยวข้อง หากมีมากกว่า 1 แห่ง ให้ถือว่าที่พำนัก อาศัยประจำของผู้ประกอบการเป็นหลัก ซึ่งในประเด็นดังกล่าวมาตรา 6 ของอนุสัญญา สหประชาชาติว่าด้วยการใช้การติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์บัญญัติเรื่องสถานประกอบการไว้ อย่างละเอียด กล่าวคือ ให้สถานประกอบการธุรกิจ คือ สถานที่ที่คู่สัญญาฝ่ายนั้นระบุไว้ เว้นแต่อีก ฝ่ายจะพิสูจน์ได้เป็นอย่างอื่น แต่หากไม่ได้ระบุไว้หรือมีมากกว่า 1 แห่ง ให้ถือว่าเอาตามสถานที่ซึ่ง มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดมากที่สุดต่อธุรกรรมที่เกี่ยวข้อง และหากไม่มีสถานประกอบการก็ให้ถือว่า ที่พำนักอาศัยประจำเป็นสถานประกอบการธุรกิจ ดังนั้น แม้อนุสัญญาทั้งสองฉบับจะได้ขัดแย้งกัน อย่างชัดเจน แต่ก็อาจเกิดช่องว่างในการตีความเรื่องสถานประกอบการได้ เพราะฉะนั้น หาก

ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาทั้งสองฉบับ จึงควรมีการระบุเรื่องสถานประกอบธุรกิจในสัญญาแต่ละฉบับให้ชัดเจน

ง ผลกระทบของการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศต่ออนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการค้าประกันอิสระและสแตนด์บายเลตเตอร์ออฟเครดิต

ในการจัดทำอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการค้าประกันอิสระและสแตนด์บายเลตเตอร์ออฟเครดิตนั้นได้คำนึงถึงพัฒนาการในเรื่องการใช้การติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ไม่หยุดนิ่ง รูปแบบของเอกสารต่างๆ จึงมีความยืดหยุ่นอย่างมาก ซึ่งจะเห็นได้จากมาตรา 6 (ข) ที่ให้คำนิยามของ “เอกสาร” หมายถึง การสื่อสารที่สร้างขึ้นในรูปแบบที่จัดให้มีการบันทึกการติดต่อสื่อสารนั้นอย่างสมบูรณ์ ซึ่งเป็นคำนิยามที่กว้างและหมายความรวมถึงการใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ นอกจากนี้ ในมาตรา 7 วรรคสอง ยังกำหนดรูปแบบที่สามารถใช้ได้กับระบบอิเล็กทรอนิกส์ ว่าเป็นรูปแบบใดๆ ที่สามารถเก็บรักษาการบันทึกข้อความของธุรกรรมได้อย่างสมบูรณ์ และจัดให้มีการรับรองแหล่งที่มาของธุรกรรมว่าถูกต้องโดยวิธีการที่ยอมรับกันทั่วไป หรือโดยกระบวนการที่ตกลงกันระหว่างผู้ค้าประกัน/ผู้ออกกับผู้รับประโยชน์ ดังนั้น บทบัญญัติในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศจะมีผลใช้บังคับกับอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการค้าประกันที่เป็นอิสระและสแตนด์บายเลตเตอร์ออฟเครดิต ในส่วนที่เกี่ยวกับเอกสารประเภทต่างๆ ที่จัดทำในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ได้ตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการค้าประกันที่เป็นอิสระและสแตนด์บายเลตเตอร์ออฟเครดิต<sup>3</sup>

---

<sup>3</sup> เอกสารประเภทต่างๆ ที่จัดทำในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ได้ตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการค้าประกันที่เป็นอิสระและสแตนด์บายเลตเตอร์ออฟเครดิต อยู่ในมาตราต่างๆ ดังต่อไปนี้

(1) มาตรา 8 วรรคหนึ่ง ธุรกรรมไม่อาจแก้ไขได้ ยกเว้นในรูปแบบที่กำหนดไว้ในธุรกรรมนั้น หรือหากไม่มีการกำหนดดังกล่าวในรูปแบบที่กล่าวถึงในมาตรา 7 วรรคสอง

(2) มาตรา 8 วรรคสาม เว้นแต่กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในธุรกรรมหรือที่อื่นใดซึ่งตกลงกันระหว่างผู้ค้าประกัน/ผู้ออกกับผู้รับประโยชน์ หากการแก้ไขใดๆ ไม่เคยได้รับการอนุมัติจากผู้รับประโยชน์มาก่อน ธุรกรรมจะได้รับการแก้ไขเมื่อผู้ค้าประกัน/ผู้ออก ได้รับคำบอกกล่าวเกี่ยวกับการยอมรับการแก้ไขของผู้รับประโยชน์ในรูปแบบที่กล่าวถึงในมาตรา 7 วรรคสองเท่านั้น

### กล่าวโดยสรุป

การนำอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศมาบังคับใช้ จะเป็นการสร้างหลักประกันว่าการติดต่อสื่อสารใดๆ ที่ปรากฏในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการค้าประกันอิสระและสแตนด์บายเลตเตอร์ออฟเครดิต ไม่ว่าจะเป็นธุรกรรม การแก้ไขธุรกรรม คำเรียกการชำระเงิน หรือคำบอกกล่าวในโอกาสต่างๆ ที่ใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ จะต้องไม่ถูกถือว่าไม่มีผลทางกฎหมาย หรือถูกปฏิเสธการมีผลใช้บังคับ เพียงเพราะว่าการติดต่อสื่อสารหรือสัญญาดังกล่าวอยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาแล้วจะพบว่าในภาพรวมของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การติดต่อสื่อสารทาง

(3) มาตรา 10 วรรคสอง หากผู้ค้าประกัน/ผู้ออก หรือบุคคลอีกบุคคลหนึ่งซึ่งถูกผูกพันให้ทำการชำระเงิน ได้รับคำบอกกล่าวจากผู้รับผลประโยชน์ในรูปแบบที่กล่าวถึงในมาตรา 7 วรรคสอง เกี่ยวกับการโอนสิทธิของผู้รับประโยชน์ที่ไม่สามารถเพิกถอนได้ ให้ถือว่า การชำระเงินกับผู้ได้รับโอนสิทธิทำให้ผู้มีหน้าที่ชำระเงินหลุดพ้นจากความรับผิดชอบของตนภายใต้ธุรกรรมในขอบเขตของเรื่องการชำระเงินนั้น

(4) มาตรา 11 วรรคหนึ่ง สิทธิของผู้รับประโยชน์ในการเรียกการชำระเงินภายใต้ธุรกรรมสิ้นสุดลงเมื่อ (ก) ผู้ค้าประกัน/ผู้ออก ได้รับแถลงการณ์ปลดเปลื้องความรับผิดชอบจากผู้รับประโยชน์ ในรูปแบบที่กล่าวถึงในมาตรา 7 วรรคสอง (ข) ผู้รับประโยชน์และผู้ค้าประกัน/ผู้ออก ได้ตกลงกันเกี่ยวกับการสิ้นสุดของธุรกรรม ในรูปแบบที่กำหนดไว้ในธุรกรรม หรือหากไม่มีการกำหนด เช่นว่าไว้ในรูปแบบที่กล่าวถึงในมาตรา 7 วรรคสอง

(5) มาตรา 11 วรรคสอง ธุรกรรมอาจกำหนด หรือผู้ค้าประกัน/ผู้ออกและผู้รับประโยชน์ อาจตกลงกันเป็นอย่างอื่นว่าการส่งคืนเอกสารอันประกอบขึ้นเป็นธุรกรรมให้กับผู้ค้าประกัน/ผู้ออก หรือในกรณีการออกธุรกรรมในรูปแบบที่ไม่ใช่เอกสาร กระบวนการซึ่งในทางปฏิบัติเทียบเท่าได้กับการส่งคืนเอกสารเป็นสิ่งที่กำหนดให้มีสำหรับการสิ้นสุดของสิทธิในการเรียกการชำระเงิน ไม่ว่าจะโดยการส่งเอกสารคืนเพียงอย่างเดียวหรือโดยมีเหตุการณ์ที่กล่าวถึงในวรรคหนึ่ง (ก) และ (ข) เกิดขึ้นด้วย อย่างไรก็ดี ในทุกกรณี การคงไว้ซึ่งเอกสารใดๆ ดังกล่าวโดยผู้รับประโยชน์หลังจากที่สิทธิในการเรียกชำระเงินสิ้นสุดลงตาม วรรคหนึ่ง (ค) หรือ (ง) ไม่ทำให้สิทธิใดๆ ของผู้รับประโยชน์ภายใต้ธุรกรรมคงอยู่

(6) มาตรา 15 วรรคหนึ่ง ให้ทำคำเรียกการชำระเงินใด ๆ ภายใต้ธุรกรรมในรูปแบบที่กำหนดไว้ในมาตรา 7 วรรคสอง โดยให้สอดคล้องกับข้อสัญญาและเงื่อนไขของธุรกรรม

อิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศ มีความสอดคล้องกับอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการค้าประกันอิสระและสแตนด์บายเลตเตอร์ออฟเครดิต ตัวอย่างเช่น อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศและอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการค้าประกันอิสระและสแตนด์บายเลตเตอร์ออฟเครดิต จะใช้เฉพาะกับการติดต่อสื่อสารในสัญญาระหว่างประเทศ และยึดหลักความเป็นอิสระของคู่สัญญา นอกจากนี้อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศ กำหนดให้ถือว่าข้อความได้ถูกส่งไปเมื่อข้อความนั้นออกจากขอบเขตการควบคุมของผู้ส่งข้อความ ซึ่งสอดคล้องกับข้อกำหนดของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการค้าประกันอิสระและสแตนด์บายเลตเตอร์ออฟเครดิต ในเรื่องเวลาที่จะถือว่าธุรกรรมได้ออกแล้ว ซึ่งกำหนดว่าการออกธุรกรรมเกิดขึ้นเมื่อและ ณ สถานที่ที่ธุรกรรมได้ออกจากขอบเขตการควบคุมของผู้ค้าประกัน/ผู้ออก ทำให้ไม่เกิดความสับสนในเรื่องของเวลาที่ถือว่าหน้าที่ของผู้ค้าประกัน/ผู้ออก มีต่อผู้รับประโยชน์ได้เริ่มต้นขึ้น เป็นต้น

๑ ผลกระทบของการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศต่ออนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการโอนสิทธิเรียกร้องในการค้าระหว่างประเทศ

อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการโอนสิทธิเรียกร้องในการค้าระหว่างประเทศ (United Nations Convention on the Assignment of Receivables in International Trade) (ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า “อนุสัญญาการโอนสิทธิเรียกร้อง”) มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างหลักกฎหมายเกี่ยวกับการโอนสิทธิเรียกร้องทางการเงินในการค้าระหว่างประเทศของแต่ละประเทศให้สอดคล้องกัน เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีการขยายโอกาสในการแสวงหาแหล่งเงินทุนใหม่ๆ สำหรับการดำเนินธุรกิจ ทั้งนี้ การติดต่อสื่อสารในส่วนที่เกี่ยวกับการทำหรือปฏิบัติตามสัญญาที่อยู่ในความหมายและขอบเขตของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการโอนสิทธิเรียกร้องทางการเงินระหว่างประเทศ ที่อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศอาจใช้บังคับนั้น จะเป็นในส่วนของ “การโอนสิทธิเรียกร้องทางการเงินระหว่างประเทศ” และ “การโอนระหว่างประเทศของสิทธิเรียกร้องทางการเงิน” ซึ่งขณะทำสัญญาโอน ผู้โอนมีถิ่นที่อยู่ ณ ภูมิภาคอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการโอนสิทธิเรียกร้องทางการเงินระหว่างประเทศ หรือกรณี “การโอนต่อ” ที่การโอนก่อนหน้านั้นอยู่ภายใต้บังคับของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการโอนสิทธิเรียกร้องทางการเงินระหว่างประเทศ ดังนั้น หากการโอนดังกล่าวใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์และเป็นการโอนระหว่างประเทศ กล่าวคือ ณ เวลาที่ทำสัญญาโอน ผู้โอนและผู้รับ

โอนมีถิ่นที่อยู่ในประเทศที่ต่างกัน อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศก็จะมีผลใช้บังคับ

กล่าวโดยสรุป

อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์จะมีผลใช้บังคับกับการติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ใดๆ ที่เกิดขึ้นภายใต้สัญญาที่อยู่ในบังคับของอนุสัญญาการโอนสิทธิเรียกร้องทางการเงิน ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมให้การติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์และระบบการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างประเทศมากยิ่งขึ้น

สรุป ผลกระทบของการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศต่ออนุสัญญานับอื่นๆ

การที่อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศได้กำหนดให้นำบทบัญญัติของอนุสัญญาดังกล่าวไปใช้บังคับกับการติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในส่วนที่เกี่ยวกับการทำหรือปฏิบัติตามสัญญาในอนุสัญญานับอื่นๆ จะเห็นได้ว่า บทบัญญัตินี้เป็นการเพิ่มความชัดเจนและสนับสนุนให้มีการทำสัญญาและติดต่อสื่อสารกันด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามอนุสัญญาอื่นๆ โดยห้ามมิให้ปฏิเสธผลของการทำสัญญาและติดต่อสื่อสารกันด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ส่วนบทบัญญัติที่มีความแตกต่างกันก็เป็นเพียงรายละเอียดเล็กน้อยเท่านั้น อย่างไรก็ตาม พันธกรณีที่เกิดขึ้นตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญาอื่นๆ ที่กล่าวมายังไม่ส่งผลกระทบต่อกฎหมายภายในที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทย เนื่องจากในขณะนี้ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการยอมรับและบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศ ซึ่งไม่กระทบต่อพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 ได้มีข้อความที่รองรับการทำสัญญาด้วยวิธีด้วยวิธีการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ไว้อยู่แล้ว ทำให้การเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศไม่ก่อให้เกิดความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขกฎหมายภายในประเทศ